

Znáte to jméno?

Výročí regionálních osobností na měsíc

červenec 2024

Jan Vrba

Městská knihovna Boženy Němcové Domažlice

Beneš, Václav - kovář

* 09. 06. 1901 - Draženov (okr. Domažlice)
+ 17. 07. 1944 - Drážďany (Německo)

Místa působení: Draženov (okr. Domažlice), Plzeň, Drážďany (Německo)

Literatura: Život za pravdu, s. 163 a fot. příloha. Domažlice, 1949. Matriční záznam o narození na internetové adrese projektu Porta fontium.

Anotace: Naroděn v Draženově v domě čp. 40. Syn Jiřího Beneše, místního kováře a Doroty Podestátové. Zaměstnán jako kovářský dělník. Zapojen do protinacistického odboje v plzeňské Škodovce, zatčen 11. června 1943. Popraven dne 17. července 1944 v Drážďanech. - 80. výr. úmrtí

Coudenhove-Kalergi, Mitsuko - hraběnka

* 07. 07. 1874 - Tokio (Japonsko)
+ 27. 08. 1941 - Mödling (Rakousko)

Místa působení: Tokio (Japonsko), Poběžovice (okr. Domažlice), Pivoň (okr. Domažlice), Vídeň (Rakousko)

Literatura: (mš): Kdo byla Mitsuko? Domažlický deník, roč. 14, 2005, 20. 10., č. 246, s. 11, fot., Babor, J.: Hraběnka Mitsuko zemřela před 70 lety. Týdeník Domažlicko, roč. 21, 2011, 31. 08., č. 34, s. 3, fot., Internetová encyklopedie Wikipedie, heslo Micuko Aojama., Schmidt-Muraki, M.: Hraběnka přišla z Tokia. Domažlice: Nakladatelství Českého lesa, 2019. 223 stran.

Anotace: Mitsuko Aojama (pozdější hraběnka Coudenhove-Kalergi) se narodila 7. července 1874 v Tokiu. Pocházela z rodiny bohatého obchodníka. Jako sedmnáctiletá se provdala za rakousko-uherského diplomata, hraběte Heinricha Coudenhove-Kalergi. Ten opustil diplomatickou kariéru a od roku 1896 žil s rodinou na svém poběžovickém panství. Zemřel v roce 1906. Mitsuko zde pak sama vychovávala sedm dětí: Jana, Richarda, Gerolfa, Elsu, Olgu, Idu a Karla Jindřicha. Až do konce 1. světové války pak spravovala i celé panství. Poté se ho ujal Jan a Mitsuko žila s mladšími dětmi na Pivoni, která také patřila rodině Coudenhove-Kalergi. Po vzniku Československé republiky v roce 1918 odešla s dcerou Olgou do Rakouska a usadila se ve Vídni. Umírá dne 27. srpna 1941 v Mödlingu u Vídně. - 150. výr. narození

Decker, Jan - basketbalista

* 09. 07. 1949

Místa působení: Domažlice

Literatura: Vorlíček, J.: Padesátiny Jana Deckera. Domažlicko, roč. 9, 1999, 07. 07., č. 27, s. 8.

Anotace: Hráč košíkové, od 15 let činný jako pomocný trenér. Později působil jako trenér u mužů A i B mužstva nebo jako hlasatel při ligových zápasech. Několik let také činný jako rozhodčí. - 75. výr. narození

Dítě, Emanuel ml. - malíř

* 22. 09. 1862 - Praha (Hlavní město Praha)

+ 24. 07. 1944 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha, Hostouň (okr. Domažlice), Mnichov (Německo)

Literatura: Toman, P.: Nový slovník československých výtvarných umělců. 1, s. 161. Praha: R. Ryšavý, 1947.

Anotace: Malíř oltářních a figurálních obrazů, profesor Umělecko-průmyslové školy v Praze. Byl synovcem malíře J. V. Myslivečka. Absolvoval studium na akademii v Praze v letech 1880-82, spolu s L. Maroldem podnikl studijní cestu do Mnichova. - 80. výr. úmrtí

Flos, František - spisovatel

* 28. 07. 1864 - Přelouč (okr. Pardubice)

+ 08. 01. 1961 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Kalendárium osobností západních Čech na rok 1994, s. 4. Plzeň, SVK 1993., Kunc, Jaroslav: Kdy zemřeli...?, s. 57. Praha, SK ČSSR 1962.

Anotace: Odborný učitel, okresní školní inspektor, autor knih pro děti i pro dospělé, povídkář a romanopisec. Z tvorby zmiňme díla: Šibraváček, Ohně na horách, Lovci orchidejí, Plavčík Frantík, Z pralesů Konga, Supové Atlasu, Na Modrém Nilu, Útěk ze zajetí, aj. Působil také jako překladatel z francouzštiny a angličtiny. - 160. výr. narození

Frič, Tomáš - filolog

* 19. 07. 1884 - Bezděkov (okr. Klatovy)
+ 26. 04. 1938 - Plzeň (okr. Plzeň-město)

Místa působení: Domažlice, Klatovy, Kolínek (okr. Klatovy), Plzeň

Literatura: Český učitel, 41, 1937/38, s. 420., Brousková, L.: Regionální výročí. Klatovský deník, 2004, 19. 07., č. 166, s. 12.

Anotace: Narodil se ve vlastenecké rodině, s jejímiž členy se stýkaly významné osobnosti národního obrození. Po absolvování měšťanské školy v Klatovech vystudoval učitelský ústav v Plzni. Učil v Domažlicích, Klatovech, Kolinci a Plzni. Filolog, překladatel z latiny a řečtiny. Také se věnoval lidové tradici a kulturnímu dědictví venkova. - 140. výr. narození

Goetz, Josef, MVDr. - veterinář

* 23. 04. 1899 - Kdyně (okr. Domažlice)
+ 03. 07. 1969 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Domažlice, Sušice (okr. Klatovy), Radnice (okr. Rokycany), Praha

Literatura: (mh): Kdyňský rodák J. Goetz. Domažlicko, roč. 12, 2002, 27. 03., č. 13, s. 5, fot.

Anotace: Narodil se ve Kdyni, kde měl jeho otec závod na výrobu a vysekávání pilníků. V letech 1911-1919 absolvoval reálné gymnázium v Domažlicích, od roku 1919 studoval Vysokou školu veterinární v Brně, kde v roce 1925 získal diplom veterinárního lékařství a na podkladě předložené vědecké práce a doktorského rigoróza dosáhl titulu doktora veterinární medicíny. Po ukončení studií nastoupil 1. března 1925 na místo městského, okresního a praktického veterinárního lékaře v Sušici a později v Radnici. Od 1. srpna 1928 do 1. května 1959 - do své penze - působil jako veterinární lékař ve veterinární zdravotní službě Ústředního národního výboru hlavního města Prahy, s přerušením několika let, kdy působil jako ředitel Průmyslové školy technologie masa a okresní veterinární lékař tehdejšího ONV Praha-západ. Byl členem mnoha vlasteneckých a domácích i zahraničních vědeckých institucí, např. Zvěrolékařské komory pro ČSR, Zoologické zahrady v Praze, členem Společnosti Národního muzea, Národního technického muzea, redaktorem Věstníku čsl. veterinářů. V roce 1936 byl zvolen členem Ústředního zastupitelstva hlavního města Prahy. Členem České národní rady se stal v r. 1945. Napsal přes 100 odborných prací, učebnic a skript. Mezi tři nejdůležitější díla se řadí Mikroflóra čerstvých masových neuzených výrobků, Brucelosa u lidí a zvířat a Odborná kniha o mase. - 55. výr. úmrtí

Hájek, Karel Boromejský P. - děkan

* 03. 07. 1824 - Domažlice (okr. Domažlice)

+ 01. 06. 1889 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Vodrážka, J.: O životě zvěčnělého děkana domažlického P. Karla Hájka. Posel od Čerchova, roč. 18, 1889, č. 26, 27, 29, 30, 31., Hana, O.: Vikariát Domažlice, s. 1. Strojopis., Hana, O.: Domažlický historik děkan P. Karel Hájek. Domažlický deník, roč. 8, 1999, 31. 07., č. 176, s. 11., č. 177, s. 11., Hájek, K.: Paměti dějepisné, s. 17-31. Domažlice: Státní okresní archiv Domažlice se sídlem v Horšovském Týně, 2013., Petrašovský, A.: Kostelní zdi vyprávějí, s. 39-41. Radonice: Domažlický dějepis, z.s., 2019.

Anotace: Narodil se v Hradské ulici čp. 52, ordinován dne 29. srpna 1850 v Praze. U domažlického kaplana, administrátora (5. dubna 1867 - 2. června 1867) a od 3. června 1867 do své smrti děkana vzbudil zájem o historii František Palacký, se kterým se Hájek seznámil za studií v Praze, kde studoval filozofii a teologii. Věnoval se studiu dějin města. Uspořádal městský archiv, který navštívil F. Palacký při své návštěvě města v roce 1862. K dějinám města uveřejnil Hájek řadu článků v různých časopisech. Spolupracoval se spisovatelem K. J. Erbenem i A. Jiráskem při jejich návštěvách Domažlic. Pro Riegrův slovník naučný zpracoval heslo Chodové a Domažlice, nedokončené zůstaly jeho Dějiny Domažlic. Byl také známým lidumilem - v závěti odkázal částku 2000 zlatých na zřízení městského sirotčince. Pohřben na hřbitově U Svatých, hrob se dochoval do dnešní doby. - 200. výr. narození

Hrušková, Jana - malířka

* 06. 07. 1949 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Domažlicko, 2, 1992, č. 28, s. 4., Domažlicko, 3, 20. 5., č. 20, s. 4., (Tk): Jana Hrušková bude vystavovat. Domažlické noviny, 2, 1993, 9. 7., č. 27, s. 5., (vor): Návštěva v ateliéru. Plzeňský deník, 1, 1992, 2. 12., č. 69, s. 5., (aks): Jana Hrušková vystavuje v Plzni. Domažlicko, 4, 1994, 11. 8., č. 32, s. 2., Vorlíček, J.: Jubileum Jany Hruškové. Dom. deník, 8, 1999, 12. 7., č. 159, s. 11., Hrušková, Jana, CH 6.5.3 - složka v reg. fondu MěKBN.

Anotace: S malováním se poprvé setkala na výtvarném oboru LŠU Domažlice, který vedl ing. arch. Josef Batelka. Vystudovala Střední zdravotnickou školu v Domažlicích. K tvorbě se vrátila v roce 1985, vedla i výtvarný kroužek při ODPM Domažlice. Vystavovala na okresních výstavách Paleta, záhy se zúčastňovala i výstav mimo okres. Z celostátních výstav v Českých Budějovicích a Litoměřicích si přivezla čestná uznání. Vystavovala na více než 65 výstavách, její grafika se dostala i do Los Angeles. Zúčastnila se putovní výstavy po německém okrese Cham. Nejoblíbenější malířskou technikou jsou serigrafie, olej a akryl. Inspiruje ji příroda a lidská duše. Její obrazy zdobí některé instituce a zařízení, například nemocnice, banky, pojišťovny a hotely. Její díla lze najít i v depozitářích muzeí, v soukromých sbírkách doma i v zahraničí. Spolupracuje s psychologickou poradnou v Domažlicích. Je zakládající členkou Sdružení výtvarníků ČR se sídlem v Praze, členkou Very Special Arts Czech Republic (se sídlem ve Washingtonu, sekce v Plzni).

- 75. výr. narození

Chloupek, Josef - obchodník

* 08. 10. 1904 - Domažlice (okr. Domažlice)

+ 29. 07. 1999 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: (vor): Jubilant - pamětník. Domažlicko, roč. 3, 1993, 14. 10., č. 41, s. 4., Svačina, R.: Devadesátiny pana J. Chloupka. Domažlický deník, roč. 1, 1994, 07. 10., č. 124, s. 10., (vor): Dvaadevadesátiny Josefa Chloupka. Domažlický deník, roč. 3, 1996, 14. 10., s. 14., Vorlíček, J.: Zemřel jeden z nejstarších občanů Domažlic Josef Chloupek. Domažlický deník, roč. 6, 1999, 03. 08., č. 178, s. 13., Vorlíček, J.: Vzpomínka na Josefa Chloupka. Domažlický deník, roč. 6, 1999, 08. 10., č. 235, s. 17.

Anotace: Domažlický obchodník, dlouholetý funkcionář Sokola a Jiskry Domažlice, sponzor řady koncertů. Do svých devadesátin pomáhal s vedením obchodního domu. Spolu s Josefem Wollerem byl objevitelem hedvábného lesku, využívaného při malování bytů. Je autorem řady vzpomínek: na obchody a obchodníky na domažlickém náměstí, na osudy domažlických Židů či na domažlické pivo. - 25. výr. úmrtí

Kajer, Jiří - učitel

* 20. 10. 1904 - Spálené Poříčí (okr. Plzeň-jih)

+ 17. 07. 1969 - Plzeň (okr. Plzeň-město)

Místa působení: Postřekov, Poběžovice (vše okr. Domažlice), Chodsko, Plzeň

Literatura: Kunc, K.: Kdy zemřeli? 1967-1970, s. 89. P., SK ČSR 1970., Bucha, F. X.: Zemřel Jiří Kajer. Zpravodaj pro přátele rodopisu a heraldiky, s. 171-174. Plzeň: Západočeské nakladatelství, 1969., Fiala, J.: Zamiloval si Chodsko. Pravda, roč. 65, 1984, 20. 10., č. 249, příloha, s. 5., (jph): Poklady Chodska. Pravda, roč. 65, 1984, 20. 07., č. 170, s. 5., Burda, J.: Propagátor chodského folkloru. Domažlicko, roč. 4, 1994, 14. 07., č. 28, s. 3., Kudrlička, V.: Kalendárium kulturních osobností Šumavy a Chodska, s. 87. P., MMM 1997., Vorlíček, J.: Vzpomínka na Jiřího Kajera. Domažlický deník, roč. 8, 1999, 27. 07., č. 172, s. 16.

Anotace: Pocházel z učitelské rodiny a sám se stal všestranným venkovským učitelem. Působil na Plzeňsku, Trutnovsku a zejména Chodsku. V Postřekově působil 25 let, v letech 1932-56 zde byl vedoucím Postřekovské dudácké muziky Jiřího Kajera. Učil na škole v Poběžovicích. Už za studentských let sbíral národní a zlidovělé písně, tvořil poezii a hrál s lidovými kapelami. Autor pohádkových knih a vyprávění, 10 chodských písní. Od roku 1950 ředitelem školy v Plzni. Jeho ostatky jsou uloženy na klenečském hřbitově. Vzdálený příbuzný spisovatelky A. Vrbové. Pozn.: Podle Kudrličky narozen 20. srpna roku 1904. - 55. výr. úmrtí

Mayer, Robert Alois - hudební skladatel

* 22. 07. 1884 - Poběžovice (okr. Domažlice)
+ 27. 05. 1935 - Ústí nad Labem (okr. Ústí nad Labem)

Místa působení: Ústí nad Labem

Literatura: Holý, J. P.: Dirigent a skladatel. Zpravodaj města Horšovský Týn, roč. 10, 2004, č. 10, s. 8., Významný dirigent a hudební skladatel z Poběžovic. Poběžovicko, 2008, č. 3, s. 3., Vorlíček, L.: Kartotéka., Internetové stránky Rakouského biografického lexikonu, heslo Robert Alois Mayer.

Anotace: Syn učitele a hudebníka Wenzela Mayera, pocházejícího z Hostouně a Aloisie, rozené Hochelberové z Horšovského Týna. Vystudoval učitelský ústav v Praze, kde maturoval v roce 1903. Působil řadu let na Ústecku jako učitel na německých školách. Po 1. světové válce působil jako dirigent a ředitel divadelního orchestru v Ústí nad Labem. Hudební vzdělání si doplnil na vídeňské konzervatoři. Je autorem mnoha symfonických a instrumentálních skladeb a tří oper. Tiskem vyšly vedle církevních skladeb houslové koncerty, některé písně a sbory. - 140. výr. narození

Mazanec, Jan - sportovec

* 21. 10. 1982 - Nová Ves u Kdyně (okr. Domažlice)
+ 12. 07. 2009 - Kout na Šumavě (okr. Domažlice)

Místa působení: Praha, Mnichov (Německo), Nová Ves u Kdyně (okr. Domažlice)

Literatura: Halík, J.: Honzo, nezapomeneme. Domažlický deník, roč. 18, 2009, 16. 07., č. 164, s. 19., Kdo byl kdo v české atletice. Edice atletika, s. 112. Praha: Olympia, 2004.

Anotace: Většinu svého života strávil ve své rodné Nové Vsi u Kdyně a na běžeckém oválu. Jeho atletická kariéra začala v polovině devadesátých let. V roce 1997 vstupuje do místní Jiskry Domažlice, kde trénuje pod vedením Petra Konopa. Již dva roky nato, v roce 1999, reprezentuje Českou republiku na mistrovství světa do 17 let, a to nejen ve štafetě, ale i v individuální disciplíně - 400 metrů překážek. V roce 2001 pak startuje na mistrovství Evropy - opět ve štafetě, jen ploty vymění za hladkou čtvrtku. V roce 2002 jede do Mnichova, tentokrát již na ME dospělých. Zde reprezentuje ČR ve štafetě 4 x 400 m (4. místo). Mezitím Jan "sbírá" medaile na českých mistrovstvích, a to jak v mládežnických kategoriích, tak později i mezi muži. Ještě v roce 2003 stíhá ME do 22 let a také univerziádu, kde v běhu na 400 m postupuje do semifinále. Pak přichází zdravotní problémy a onemocnění. Přesto se Honza v té době nevzdává a atletice zůstává věrný nadále, i když jeho výkonnost již není tam, kde byla předtím. V roce 2005 přestupuje do A. C. TEPO Kladno, kde se připravuje na závody s trenérkou Markétou Košťálovou. V roce 2009 pak končí čtvrtý v dvoustovce na halovém mistrovství České republiky. Na červencovém mistrovství ČR pod širým nebem pak ještě běží 200 m (8. místo) a 400 m překážek (rozběh). Umírá na následky dopravní nehody. - 15. výr. úmrtí

Mazanec, Jiří - strojní zámečník

* 29. 05. 1920 - Havlovice (okr. Domažlice)
+ 18. 07. 1944 - Drážďany (Německo)

Místa působení: Drážďany (Německo)

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949., Internetová databáze Polizeigeängnis Theresienstadt 1940-1945 na stránkách Památníku Terezín.

Anotace: Narozen v obci Havlovice u Domažlic, zaměstnán jako strojní zámečník. Zatčen 30. července 1943, uvězněn v Klatovech. Dne 24. srpna 1943 předán do věznice gestapa v Terezíně, odkud byl o měsíc později přesunut do Drážďan. Zde popraven v červenci roku 1944. - 80. výr. úmrtí

Mucha, Alfons - malíř

* 24. 07. 1860 - Ivančice (okr. Brno-venkov)
+ 14. 07. 1939 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Pec pod Čerchovem, Klenčí p. Č. (vše okr. Domažlice), USA, Francie, Praha
Literatura: Srb, O.: Z Chodského hradu, s. 15-25. Domažlice, MCH 1982., Kudrlička, V.: Kalendárium kulturních osobností Šumavy a Chodska, s. 107. P., MMM 1997.

Anotace: Představitel evropské secese v oblasti užité grafiky, ilustrace a dekorativního umění. Studoval na akademii v Mnichově a Paříži. Žil a tvořil v USA a ve Francii, od roku 1910 pak pobývá v Praze. Přátelil se s Karlem Špillarem, roku 1906 pobýval v Peci pod Čerchovem. Zajímal se také o chodské lidové umění a při své návštěvě Klenčí navrhl pro tamní hrnčíře několik nových vzorů. - 85. výr. úmrtí

Nový, Václav P., Msgre. - arciděkan

* 01. 12. 1870 - Domažlice (okr. Domažlice)

+ 04. 07. 1939 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Žlutice (okr. Karlovy Vary), Velvary (okr. Kladno), Domažlice

Literatura: Hana, O.: První domažlický arciděkan. Domažlické noviny, roč. 2, 1993, 16. 07., č. 28, s. 4., Hana, O.: Vikariát Domažlice, s. 1. Strojopis., Petrašovský, A.: Kostelní zdi vyprávějí, s. 45-46. Radonice: Domažlický dějepis, z.s., 2019.

Anotace: Domažlický rodák, absolvoval místní gymnázium a pražskou bohosloveckou fakultu. Ordinován 16. července 1893 v Praze. Poté odešel na místo kaplana do Žlutic, následně působil ve Velvarech a dalších lokalitách. Dne 18. července 1917 byl jmenován děkanem v Domažlicích. Ve svém rodišti například inicioval nákladnou opravu interiéru kostela U Svatých (1918-1922), do farního kostela byly pořízeny nové varhany. V roce 1936 pak proběhla nákladem 100 000 korun oprava věže hlavního chrámu na náměstí. Již roku 1934 se stal prvním domažlickým arciděkanem, děkanství bylo současně povýšeno na arciděkanství. Páter Nový zemřel v Domažlicích po dlouholetém působení, pohřben byl do rodinného hrobu na novém hřbitově. - 85. výr. úmrtí

Nusshardt, Willibald, prof., MUDr. - císařský rada

* 07. 07. 1784 - Horšovský Týn (okr. Domažlice)

+ 30. 05. 1847 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha

Literatura: Zpravodaj Horšovského Týna, 1990, prosinec., (mb): Prof., Dr. Willibald Nusshardt. Domažlicko, roč. 12, 2002, 27. 02., č. 9, s. 5., Gryc, S., Kuneš, V., Thomayer, L.: Žili v Horšovském Týně, s. 35. Město Horšovský Týn, 2002.

Anotace: Narodil se v Horšovském Týně jako syn místního ranhojiče Františka Nusshardta. V osmnácti letech získal titul magistr chirurgie a porodnictví na pražské univerzitě, doktorát získal v roce 1812. Od roku 1813 asistentem teoretické medicíny. V roce 1825 se stává primářem Všeobecné nemocnice v Praze. Jako profesor měl veřejné přednášky o významu očkování. Několik let vedl spolu s prof. Krombholzem lazaret pro lidi postižené cholerou. Napsal řadu odborných lékařských publikací. V roce 1836 mu byl udělen titul císařský rada a civilní zlatá čestná medaile za zásluhy. Roku 1843 jmenován generálním ředitelem veškerých pražských nemocničních ústavů. Získal také ruský císařský titul "rytíř Řádu svatého Vladimíra". - 240. výr. narození

Pavlas, František - keramik

* 28. 02. 1931 - Všesulov (okr. Rakovník)
+ 18. 07. 1994 - Plzeň (okr. Plzeň-město)

Místa působení: Domažlice, Plzeň, Ženeva (Švýcarsko)

Literatura: Losenický, B.: K tvorbě keramika F. Pavlase. Plzeňský přehled, 1991, březen, s. 5., Kalendárium osobností západních Čech na rok 2001, s. 28. Plzeň, SVK 2000., Šmídová, V.: Patří k největším českým keramikům. Plzeňský deník, roč. 10, 2001, 22. 02., č. 45, s. 17, fot.

Anotace: Absolvent pražské pedagogické fakulty, v letech 1967-1975 působil jako keramik v podniku Chodovia Domažlice. Roku 1970 si založil vlastní keramickou dílnu. Tvořil jak reliéfy, tak i prostorové objekty, s jeho díly se setkáváme v reprezentativních místnostech nebo na veřejných prostranstvích. Člen mezinárodní keramické akademie v Ženevě, držitel několika ocenění z mezinárodních sochařských soutěží. - 30. výr. úmrtí

Peroutka, Vojtěch - sportovec

* 12. 01. 1909 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 20. 07. 1989 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Kitzberger, S.: Vojtěch Peroutka byl velký sportovec a obětavý funkcionář. Domažlický deník, roč. 19, 2010, 03. 07., č. 154, s. 2, fot., Přesná data narození a úmrtí čerpána od syna - Zdeňka Peroutky., Babor, J.: Pamětní místo na zimním stadionu připomíná Vojtěcha Peroutku. Domažlický zpravodaj, roč. 45, 2023, prosinec, č. 12, s. 3, fot.

Anotace: Vojtěch Peroutka byl mnohostranným sportovcem a dlouholetým sportovním funkcionářem. Narodil se roku 1909, v rodném domě Karla Matěje Čapka-Choda. Jeho otec byl obuvníkem, Vojtěch byl jediný syn z devíti dětí. Po základní škole studoval na gymnáziu, které dokončil v Plzni, kde ho živila nejstarší sestra. V roce 1936 začal pracovat na domažlické radnici a vydržel tam až do odchodu do důchodu v roce 1971. Nejdříve byl účetním, později vedoucím finančního odboru. Jeho prvním sportem se stala kopaná, hrál ji za Šumavu, později za Sněhaře až do svých čtyřiceti let. V Plzni pod vedením profesora Drahoše začal s krasobruslením. Po příchodu zpět do Domažlic zde založil krasobruslařský oddíl, působil jako závodník i jako trenér, kromě různých ledních revuí připravil na krajské závody několik svých svěřenců. V letech 1935-38 byl třetí na krajských závodech, v roce 1936 reprezentoval plzeňskou župu na celostátních přeborech v Tatranské Lomnici, kde skončil pátý. V roce 1936 vyhrál župní přebor v prostných a nesl vlajku na sokolském sletu. Byl jedním ze spoluzakladatelů domažlického maratonu, v lehké atletice působil i jako rozhodčí a trenér syna Zdeňka. Toho spolu s Janem Antošem trénoval také jako žáka družstva kopané, které v roce 1957 vyhrálo krajský přebor starších žáků. V letech 1936 až 1940 byl funkcionářem oddílu boxu, ve druhé polovině 50. let pracoval ve výboru oddílu košíkové, dvacet let byl členem výboru TJ Jiskra. Pravidelně pomáhal jako pořadatel při cyklistických Závoděch vítězství. Za zvláštní zmínku stojí jeho práce trenéra a funkcionáře v oddílu ledního hokeje. Nositel vysokého tělovýchovného vyznamenání "Za zásluhy o rozvoj tělovýchovy 1. stupně". - 35. výr. úmrtí

Pluhař, Bohumil - školní inspektor

* 11. 10. 1884 - Osvračín (okr. Domažlice)
+ 15. 07. 1969 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha, Terezín (okr. Litoměřice), Bratislava (Slovensko)

Literatura: Rudé právo, roč. 49, 1969, 16. 07., č. 165, s. 2., Internetová databáze Souborného katalogu ČR, heslo Bohumil Pluhař.

Anotace: Nejprve pracoval jako učitel, poté ředitelem měšťanské školy v Terezíně. Později jmenován zemským školním inspektorem. Odborně publikoval - autor prací Maminkám o dětech, Z mého zápisníku, Pohledy do učitelského života atd. - 55. výr. úmrtí

Pospíšil, Jan - ekonom

* 07. 01. 1921 - Hlinsk na Volyni (Ukrajina)
+ 30. 07. 1994 - Ostromeč (okr. Domažlice)

Místa působení: Ostromeč (okr. Domažlice), Domažlice

Literatura: Špačková, M.: Zemřel Jan Pospíšil. Domažlický deník, 1, 1994, 15. 8., č. 78, s. 11., Špačková, M.: Za Janem Pospíšilem. Domažlicko, 4, 1994, 1. 9., č. 35, s. 3., Holý, J. P.: Zasloužil se o vlastivědu. Dom. deník, 10, 2001, 26. 5., č. 122, s. 11., Holý, J. P.: Zasloužil se o vlastivědu. Dom. deník, 11, 2002, 15. 7., č. 161, s. 12.

Anotace: Do roku 1943 pracoval na usedlosti rodičů, poté následovaly 2 roky nucených prací v Německu, po válce repatriace do ČSR a osídlení zemědělské usedlosti. Vystudoval při zaměstnání Střední zemědělskou technickou školu, od roku 1963 pracoval jako ekonom státního statku a poté na Okresní zemědělské správě v Domažlicích. Znalec historie svého bydliště - Ostromeče. Zpracoval několikadílnou kroniku obce - je uložena v OA Horšovský Týn. Publikoval ve Výroční zprávě OA z roku 1987. Aktivně se účastnil spolkového života krajanů, autor sborníku básní České písně z ukrajinské Volyně. V roce 1993 vydal básnickou sbírku Setkání a loučení. Tchán spisovatele Miroslava Vejlupka. - 30. výr. úmrtí

Psůtková, Zdeňka, PhDr. - překladatelka

* 30. 07. 1929 - Chodov (okr. Domažlice)
+ 30. 06. 2001 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha

Literatura: Píša, V.: Cit pro překlad, umění a život. Literární měsíčník, roč. 18, 1989, č. 6, s. 133-134., Psůtková, Z.: Západní Čechy očima: Z. Psůtkové. Mf Dnes, roč. 10, 1999, 27. 03., č. 73, s. 2 přílohy., Dobiáš, J.: Říkali: Paní doktorka, ta má mundwerk. Domažlicko, roč. 12, 2002, 10. 07., č. 28, s. 5., 17. 07., č. 29, s. 5., Holý, J. P.: Kytice vzpomínek na spisovatelku Z. Psůtkovou. Domažlický deník, roč. 13, 2004, 07. 10., č. 234, s. 10., Internetová encyklopedie Wikipedie, heslo Zdeňka Psůtková.

Anotace: Absolventka FF Univerzity Karlovy v Praze, obor čeština-ruština. Absolvovala v roce 1951. Působila jako tajemnice Klubu překladatelů, v nakladatelství Naše vojsko, v literární redakci Čsl. rozhlasu. Poté činná jako překladatelka z profese. Překládala K. Paustovského, A. Grina, V. Šukšina. Jako prvotina vlastní tvorby je uváděn soubor šestnácti příběhů inspirovaných hudbou a literaturou Obrázek na slonové kosti. Další soubor povídek vyšel pod názvem Zahrada u modrých kamenů. V roce 1988 vydala novelu Růže z Bertramky, roku 1989 Elixír života. Hojná je spolupráce s rozhlasem a televizí. Pozn.: Zprávu o úmrtí přinesl Český rozhlas, některé zdroje uvádějí jako místo úmrtí Trhanov.
- 95. výr. narození

Randa, Antonín, prof., JUDr. - předseda České akademie věd

* 08. 07. 1834 - Bystřice nad Úhlavou (okr. Klatovy)
+ 06. 10. 1914 - Dobřichovice (okr. Praha-západ)

Místa působení: Praha, Domažlicko

Literatura: Balík, S.: Antonín rytíř Randa. Historický obzor, roč. 3, 1992, č. 11, s. 325., Holý, J. P.: K připomínce našeho vynikajícího státníka Dr. Antonína rytíře Randy. Domažlický deník, roč. 1, 1994, 01. 08., č. 66, s. 11.

Anotace: Oba rodiče se narodili v Domažlicích, otec byl advokát. Randa sám byl postupně právníkem, profesorem University Karlovy, děkanem České právnické fakulty. Jeden z hlavních tvůrců české právní vědy - je nazýván otcem českých právníků. Vystudoval gymnázium v Klatovech a práva v Praze. Byl univerzitním profesorem a členem Panské sněmovny, od roku 1908 předsedou České akademie věd a umění. Zasloužil se o zřízení České univerzity. - 190. výr. narození

Ropp, Ladislav - učitel

* 09. 12. 1905 - Plzeň (okr. Plzeň-město)
+ 26. 07. 1944 - Drážďany (Německo)

Místa působení: Staňkov (okr. Domažlice)

Literatura: Internetová databáze Polizeigefängnis Theresienstadt 1940-1945 na stránkách Památníku Terezín., Literární sborník vydaný ku příležitosti 100. výročí vybudování školy ve Staňkově, s. 14. Dostupné online na internetových stránkách staňkovské základní školy.

Anotace: Působil jako odborný učitel na staňkovské škole. Během 2. světové války zapojen do protinacistického odboje, zatčen a 24. srpna roku 1943 předán do věznice gestapa v Terezíně. Odtud o měsíc později přesunut do Drážďan, kdy byl odsouzen za "velezradu" a 26. července 1944 popraven. - 80. výr. úmrtí

Růžek, Václav - duchovní

* 31. 07. 1922 - Starý Klíčov (okr. Domažlice)
+ 25. 07. 1944 - Linz (Rakousko)

Místa působení: Linz (Rakousko)

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949., Kronika obce Mrákov 1940-1943 na internetových stránkách projektu Porta fontium, nestránkováno.

Anotace: Po maturitě roku 1941 odešel studovat bohosloví. Přes několik v mládí prodělaných onemocnění je nuceně nasazen v rakouském Linci, dle zápisu v kronice obce Mrákov u blíže nespecifikované zkušební pece. Zahynul na konci července roku 1944 při spojeneckém náletu. - 80. výr. úmrtí

Sandová, George - spisovatelka

* 01. 07. 1804 - Paříž (Francie)
+ 08. 06. 1876 - Nohant (zámek, Francie)

Místa působení: Francie

Literatura: Holý, J. P.: Navštívila slavná spisovatelka Chodsko? Domažlický deník, roč. 2, 1995, 26. 09., č. 225, s. 11., Malá československá encyklopedie, 5, s. 509. P., Academia 1987., Internetová encyklopedie Wikipedie, heslo George Sandová.

Anotace: Francouzská spisovatelka, její rozsáhlé dílo se vyvíjelo od individualisticko-romantických románů (Indiana) po sociálně zaměřené romány. V roce 1840 měla údajně pobývat v Koutě na Šumavě u rodiny hrabat Stadionů. Do koutského okolí umístila děj románů Consuelo a Hraběnka z Rudolstadtu. Námět z českého prostředí mají také dva romány o slavných osobnostech české historie z husitského období: Jean Zyska (Jan Žižka, 1843) a Procope le Grand (Prokop Holý, 1844). Jako feministka požadovala zákonnou rovnost pro ženu v manželství i v rodině, pobuřovala měšťáckou společnost nerespektováním konvenčních norem. - 220. výr. narození

Skalický, Jindřich Miloslav - kapelník

* 05. 07. 1869 - Benešov (okr. Benešov)
+ 05. 09. 1913 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Špelda, A.: Hudební místopis Domažlicka, s. 21. Plzeň: KKS, 1977., (jb): Vzpomínka na muzikanta. Domažlicko, roč. 3, 1993, 16. 09., č. 37, s. 8., Burda, J.: Jindřich Skalický. Domažlicko, roč. 4, 1994, 25. 08., č. 34, s. 3., Pravda, roč. 70, 1989, 02. 09., č. 207, příloha.

Anotace: Jeho otec Josef Skalický učil v letech 1875-1880 na domažlickém gymnáziu. Jindřich se stal po absolutoriu Pražské varhanické školy (1890) kapelníkem hasičské kapely a zařídil si také soukromou hudební školu. Je autorem drobných instruktivních klavírních skladeb a skladeb tanečních. Sbíral lidové písně. Pozn.: Datum narození uvádí Špelda 5. července, Pravda 5. srpna 1869. - *155. výr. narození*

Skalová, Hana - učitelka

* 20. 04. 1897 - Strunkovice nad Blaníci (okr. Prachatice)
+ 27. 07. 1964 - Písek (okr. Písek)

Místa působení: Domažlice, Koloveč (okr. Domažlice), Terezín (okr. Litoměřice), Písek
Literatura: Výběr významných výročí roku 1992, s. 20. Plzeň: SVK, 1991., (vor): Hana Skalová. Domažlický deník, 1997, 17. 04., č. 90, s. 11., Vorlíček, J.: Výročí Hany Skalové. Domažlický deník, roč. 11, 2002, 17. 04., č. 90, s. 17.

Anotace: Na počátku učitelské dráhy vystřídala řadu krátkodobých působišť, v letech 1931-1942 učila v Domažlicích, poté v Kolovči. Koncem září 1943 ji v Písku přímo z vyučovací hodiny odvedlo gestapo. Prošla řadou koncentračních táborů, byla jednou z posledních žen, které opouštěly Terezín. Ze zdravotních důvodů odešla po osvobození do důchodu. Do roku 1958 ho trávila v Domažlicích, poté se odstěhovala do Písku. Jako důchodkyně začala intenzivně vědecky pracovat, překládala z polštiny a z ruštiny. Proslavila se zejména překlady ze staroruštiny - zmiňme Tři zpěvy staroruské a Dopisy Ivana Hrozného. Posledních dvanáct let života věnovala studiu dějin vymřelých polabských Slovanů. Autorka eposu Píseň o veliké bolesti a slávě, věnovanému československým legionářům. - *60. výr. úmrtí*

Šindelář, Arnold Vojtěch P. - středoškolský učitel

* 02. 03. 1800 - Postřekov (okr. Domažlice)
+ 03. 07. 1859 - Plzeň (okr. Plzeň-město)

Místa působení: Plzeň, Teplá (okr. Cheb)

Literatura: Holý, J. P.: Smetanovým učitelem češtiny byl Chod. Domažlický deník, roč. 12, 2003, 19. 03., č. 66, s. 18.

Anotace: Vstoupil do premonstrátského řádu v tepelském klášteře, kde přijal řádové jméno Arnold. Později učil na plzeňském gymnáziu, kde byl učitelem náboženství a nepovinného českého jazyka a literatury. Zde vyučoval mezi roky 1833 až 1859, k jeho žákům například patřili hudební skladatel Bedřich Smetana nebo starší synové Josefa Kajetána Tyla. Autor veršů psaných v českém, německém i latinském jazyce. - 165. výr. úmrtí

Theobaldus, Zacharias ml. - farář

* 13. 07. 1584 - Horní Slavkov (okr. Sokolov)
+ 24. 01. 1627 - Norimberk (Německo)

Místa působení: Domažlice, Újezd Svatého Kříže (okr. Domažlice), Německo

Literatura: Rukověť humanistického básnictví. 5, s. 356. P., Academia 1982.

Anotace: V letech 1605-1607 byl vychovatelem mladých šlechticů, provázel je na cestách. V té době navštívil Domažlice a sbíral zde prameny pro připravované dějiny husitských válek. Cenný materiál našel v knihách z pozůstalosti Prokopa Lupáče. Od roku 1613 působil jako farář v Újezdu Svatého Kříže. Ten opustil po bělohorské bitvě. Autor německy psaných dějin husitských válek z roku 1609. - 440. výr. narození

Vavroušek, Vilém, por. - armádní důstojník

* 08. 07. 1914 - Praha (Hlavní město Praha)
+ 30. 05. 1942 - České Budějovice (okr. České Budějovice)

Místa působení: Domažlice, Týn nad Vltavou (okr. České Budějovice)

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949., Svítlová, H.: Slavili zkoušku z němčiny, zaplatili za to životem. Českobudějovický deník, roč. 21, 2012, 28. 05., č. 124, s. 3, fot.

Anotace: Před 2. světovou válkou působil jako důstojník v Domažlicích. Společně se čtyřmi dalšími zaměstnanci okresního úřadu v Týně nad Vltavou zatčen, popraven 30. května 1942 na gestapu v Českých Budějovicích. Důvodem popravu mělo být údajné schvalování atentátu na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha. - 110. výr. narození

Velc, Ferdinand - malíř

* 27. 07. 1864 - Vinařice (okr. Kladno)
+ 01. 07. 1920 - Sarajevo (Bosna a Hercegovina)

Místa působení: Sarajevo (Bosna a Hercegovina), Praha, Chodsko, Klenčí pod Čerchovem (okr. Domažlice)

Literatura: Haas, J.: Malíř Ferdinand Velc. Domažlické noviny, roč. 1, 1992, č. 15, s. 5., Internetová encyklopedie Wikipedie, heslo Ferdinand Velc.

Anotace: Na Chodsko přijíždí v roce 1893, aby vytvořil pro kostel sv. Martina v Klenčí obraz tohoto světce. Pořizuje si zde bohatou fotografickou dokumentaci o životě, zvycích a kroji na chodském venkově a uskutečňuje zde řadu portrétních a krojových studií. Autor krojových olejových studií Chodka v čepci a rukávcích, Chodská družba, Droužka, Chodská nevěsta, Postřekovská žena. Postřekov ho inspiruje i k namalování obrazu s dřevěnou chalupou, perokresbou zachytil i chodskou senci. Pěkný akvarel znázorňující mužskou vestu je uložen v Muzeu Jindřicha Jindřicha. V roce 1920, krátce před návratem do Československa, se stal v Sarajevu obětí loupežného přepadení. - 160. výr. narození

Vogeltanzová, Josefa - učitelka

* 05. 07. 1919 - Mrákov (okr. Domažlice)
+ 30. 03. 2010 - Poběžovice (okr. Domažlice)

Místa působení: Poběžovice (okr. Domažlice)

Literatura: Špačková, M.: Za "naší paní učitelkou". Poběžovicko, 2010, č. 4, s. 3., Jubilanti. Poběžovicko, 2009, č. 7, s. 4.

Anotace: Učitelka prvního stupně působící desítky let v Poběžovicích, po roce 1945 se významnou měrou podílela na zvýšení kvality výuky zdejší české školy. Současnice a kolegyně učitele a spisovatele Jiřího Pelikána. Byla známa svým laskavým, ale důsledným přístupem k žákům. - 105. výr. narození

Vrba, Jan - spisovatel

* 10. 07. 1889 - Klenčí pod Čerchovem (okr. Domažlice)

+ 18. 05. 1961 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Slovník českých spisovatelů, s. 560. P., ČS 1964., Literární noviny, roč. 10, 1961, č. 21, s. 4., Lidová demokracie, 1961, 23. 05., s. 3., Čes. zápas, roč. 44, 1961, č. 22, s. 3., Zpravodaj AS Domažlice, roč. 6, 1979, č. 12, s. 3., Svačina, R.: Básník Chodska Jan Vrba. Česko-bavorské výhledy, roč. 2, 1991, č. 12, s. 3., (vor): Vzpomínka na spisovatele J. Vrba. Domažlicko, roč. 4, 1994, 26. 05., č. 21, s. 3., Holý, J. P.: Věčný rebel Mistr Jan Vrba. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 21. 05., č. 117, s. 24., Sebera, L.: Jan Vrba-myslivec, tulák... Domažlický zpravodaj, roč. 29, 2007, č. 7, s. 16., Uhlíř, J.: Před 125 lety se narodil český spisovatel Jan Vrba (1889-1961). Domažlický deník, roč. 23, 2014, 10. 07., č. 159, s. 8., Kronika obce Klenčí pod Čerchovem do roku 1978 na internetových stránkách projektu Porta fontium, s. 213., Fotografický archiv Lukáše Vorlíčka.

Anotace: Pocházel z učitelské rodiny spřízněné s J. Š. Baarem. Začal studovat domažlické gymnázium, to však nedokončil. Následně nastoupil na lesnickou školu v Jemnici, poté je zapsán jako student na Vysoké škole zemědělské ve Vídni, kde působil také jako žurnalista. Mezi lety 1916-1919 vyučoval na jemnické lesnické škole, od roku 1919 již žil v Domažlicích a věnoval se literatuře. V letech 1920-1924 redigoval plzeňský měsíčník Pramen a sokolský časopis Na stráž (1920-21). Jeho jméno lze zařadit mezi nejvýznamnější české spisovatele, kteří se zabývali uměleckým ztvárněním přírody. Mezi vrcholy této části tvorby patří Borovice a Mniška. Další část díla je věnována typickému chodskému prostředí. Soumrak Hadlasuc rodu patří k nejcitlivějším dílům, historickým románem jsou Chodské rebelie, exkurz do národopisné oblasti představuje Chodsko pod Haltravou, na dobu kolem záboru Chodska a osvobození vzpomíná Chodský černý týden a Chodský bílý týden. Domažlice jsou zobrazeny zejména ve dvou knihách. Kvetoucí hloží je věnováno vzpomínkám na studia na domažlickém gymnáziu a Zubřany jsou satirou na domažlické maloměšťáctví v období 1. světové války. Měl rád polemiku, protikladné názory i nesouhlas, zejména u mladých lidí. Byl strohým, nesmlouvavým kritikem, neohroženým komentátorem a doslova "živým svědomím své doby". Proto neměl často u veřejnosti "na růžích ustláno". Jeho ošetřující lékařkou byla spisovatelka Alena Vrbová, jejíž otec přijal jméno Vrba. Slavný chodský spisovatel umírá 18. května 1961. Pohřeb v plzeňském krematoriu se uskutečnil 22. května, urna s jeho popelem byla však uložena až 18 let po jeho smrti (tedy roku 1979) na hřbitově v Klenčí, do sloupku řešeného na způsob čapkovských božích muk. Na klenečském hřbitově se tak sešli tři slavní klenečští rodáci: J. Š. Baar, Jindřich Jindřich a J. Vrba... Dne 21. září 2002 mu byla odhalena pamětní deska na rodném domě v Klenčí, na tzv. Šimaníkuc mlýně. Údaj o datu úmrtí 18. května ověřen, v encyklopediích chybně uváděno datum 28. května.
- 135. výr. narození

Wimmer, Bohuslav - poštovní úředník

* 08. 07. 1899 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 25. 07. 1943 - Praha-Pankrác (Hlavní město Praha)

Místa působení: České Budějovice, Terezín (okr. Litoměřice), Praha-Pankrác

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949., Internetová databáze Polizeigefängnis Theresienstadt 1940-1945 na stránkách Památníku Terezín.

Anotace: Vedoucí pokladny hlavní pošty v Českých Budějovicích. Zatčen 3. července 1942, vězněn v Českých Budějovicích a v terezínské Malé pevnosti, kam byl předán v březnu roku 1943. Z Terezína v červenci téhož roku převezen do pražské pankrácké věznice, kde zahynul.
- 125. výr. narození

Zich, Otakar, PhDr. - estetik

* 25. 03. 1879 - Městec Králové (okr. Nymburk)
+ 09. 07. 1934 - Ouběnice (okr. Benešov)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Špelda, A.: Hudební místopis Domažlicka, s. 19. Plzeň: KKS, 1977., (vor): Otakar Zich. Domažlicko, roč. 4, 1994, 11. 08., č. 32, s. 3., Špelda, A.: Domažlické tříletí Otakara Zicha. In: Z Chodského hradu 1979, s. 42. Domažlice: MCH, 1979., Kalendárium osobností západních Čech na rok 1999, s. 36. Plzeň: SVK, 1998., Vorlíček, O.: Vzpomínka na Otakara Zicha. Domažlický deník, roč. 8, 1999, 20. 07., č. 166, s. 16.

Anotace: V letech 1903-1906 učil matematiku a fyziku na domažlickém gymnáziu, roku 1905 řídil orchestr Čerchovanu. Znáám byl také jako sběratel chodských lidových písní. V Domažlicích publikoval studie Několik úvah z teorie hudby, Umění a kritika, Umění a obecnstvo a národopisné studie O sbírání lidových písní. Autor skladeb Chodská suite f-moll, Romance o Černém jezeře, Píseň lesů. - 90. výr. úmrtí

Žák, Vlastimil, rtm. - příslušník čsl. zahraniční armády

* 23. 11. 1922 - Hosúsov (okr. Rožňava, Slovensko)
+ 25. 07. 1974 - Brno (okr. Brno-město)

Místa působení: Plzeň, Staňkov (okr. Domažlice), Ladná (okr. Břeclav)

Literatura: Laštovka, V.: Letci RAF z Domažlicka proti nacismu. Domažlice: Nakladatelství Českého lesa, 2005, s. 28-30.

Anotace: Mladší a nevlastní bratr Jana Šustera (1921-1988). Vychodil slovenskou obecnou a měšťanskou školu, na sklonku roku 1938 se ale rodina přestěhovala do Staňkova. Poté se vyučil číšníkem v Měšťanské besedě v Plzni. V roce byl 1943 mobilizován a nasazen na nucenou práci do Mannheimu v Porýní. Přihlásil se do tzv. Todtovy organizace, která organizovala kopání zákopů na východní frontě. Tam se Vladimírovi podařilo uprchnout s několika kamarády do Sovětského svazu. Prošel intenzivním půlročním výcvikem, v němž si osvojil základy parašutismu a obsluhu vysílačky. Po ukončení výcviku byl vysazen sovětským letounem v týlu nepřítel na poli u obce Ladná poblíž Břeclavi. Tady se jej ujal majitel pole, který mu pomohl vybudovat bunkr. Z něho parašutista Žák vysílal do štábu sovětských partyzánů zprávy o pohybu nepřátelských vojsk. Pomáhal mu železničář Nesnídal, který mu nosil zprávy. Později se oženil s jeho dcerou a měl s ní tři dcery. Po válce sloužil u čsl. armády v hodnosti rotmistra. Později, když už byl v záloze, byl povýšen na podporučíka. Po rozchodu s manželkou se ve Fryšavě stal vedoucím místního pohostinství, poté pracoval jako vrchní číšník v brněnském Grandhotelu. - 50. výr. úmrtí

Žlábek, Antonín, ppor., JUDr. - právník

* 09. 07. 1909 - Slaný (okr. Kladno)
+ 21. 04. 1943 - Berlín (Německo)

Místa působení: Domažlice, Berlín (Německo)

Literatura: Život za pravdu, s. 139. Domažlice, 1949., Vorlíček, J.: Vzpomínka na JUDr. A. Žlábka. Domažlický deník, roč. 8, 1999, 12. 07., č. 159, s. 12., Hana, O.: Pamětní deska na Husově domě. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 26. 04., č. 98, s. 16.

Anotace: Do Domažlic přišel z Liberce v roce 1938. Spolu s M. Bičem založili na podzim téhož roku Bratrské dílo (jeho posláním bylo podporovat rodiny, jejichž členové byli pronásledováni nacisty), které se po březnu 1939 změnilo na odbojovou skupinu napojenou na pražskou YMCU. Počátkem roku 1940 se skupina stala součástí ÚVODu. Dne 14. března 1940 byl A. Žlábek zatčen, nejprve odvezen do Terezína, pak do Berlína, kde byl spolu s O. Bartoškem a J. Procházkou popraven. Český evangelický sbor nechal později na Husově domě instalovat pamětní desku se jmény J. Procházky, L. Vojtěcha a Žlábka. Po této významné osobnosti domažlického protinacistického odboje je pojmenována i jedna z domažlických ulic. - 115. výr. narození

Znáte to jméno?

Výročí regionálních osobností Domažlicka na měsíc červenec 2024

Sestavil: Petr Vecka

Zdroj fotografie na úvodní stránce: Lukáš Vorlíček

Domažlice: Městská knihovna Boženy Němcové Domažlice, 2024

Nestránkováno, 6 výtisků

Tisk: Městská knihovna Boženy Němcové Domažlice